

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

BİRİNCİ SÛRE-İ CELİLE el-FÂTİHA SÛRE-İ CELİLESİ

Mekkî(; Mekke-i Mükerreme döneminde inmiş)dir.

Besmele-i şerife ile birlikte 7 âyet-i kerimedir.

1- O Rahman ve O Rahîm olan Allah'ın ismiyle!

Hanefî fakihlerince, sûrelerin başlarında bulunan besmeleler, o sûrelerin birer parçası değildirler, ancak müstakil birer âyet olup, sûrelerin aralarını ayırmak ve kendileriyle teberrük olunmak için mükerrer olarak inmişlerdir. Geniş malûmat için bakınız: Rûhul-Furkan: 1/69-70

2- Bütün hamdler (ve övgüler) tüm âlemlerin Rabbi(,yaratıcısı ve yöneticisi) olan Allah'a mahsustur;

3- (Dünyada mümin-kâfir ayırmaksızın her bir kuluna son derece acıyan ve gerçek manada sadece Kendisi nimet vermekte olan) **O Rahmân'a**; (âhirette yalnız iman edenleri son derecede esirgeyecek olan hakiki nimet sahibi) **O Rahîm'e!**

4- O dîn gününün Mâliki (ve ceza gününün yegâne sahibi)ne!

5- (O yüce Allah'a itaat eden kullar:)

"(Ey Rabbimiz!) **Ancak Sana ibadet** (ve kulluk) **ederiz ve yalnız Senden yardım dileriz!**" (derler.)

6- (Buna mukabil Allâh-u Te'âlâ: "Peki Benden ne tür bir yardım istiyorsunuz?" buyurunca, onlar şöyle dua ederler:)

"Bizi o dosdoğru yola hidâyet et!.."

7- **Kendilerine** (ikram ve) **in'âm etmiş bulunduğun o** (peygamberlerin, siddîkların, şehitlerin ve salih) **kimselerin yoluna!**

(Senin tarafından) **kendilerine gazap edilen** (Yahudi)lerin (yoluna) **değil**, (doğru yoldan sapıtarak) **dalâlete düşen** (Hristiyan tâife)lerin(in izine)**de değil!"**

Ebû Hureyre (Radıyallâhu anh) dan rivayet edilen bir hadîs-i kudsîde Allâh-u Te'âlâ şöyle buyurmuştur:

"Namazı(;Fâtiha'yı) Kendimle kulum arasında iki parçaya böldüm. İsteddiği şey kuluma verilecektir.

Kul: 'Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a aittir!' dediğinde, Allâh-u Te'âlâ: 'Kulum Bana hamdetti!' buyur(arak memnuniyetini ifade buyur)ur.

Kul: 'O Rahman; O Rahîm!' dediği zaman Allâh-u Te'âlâ: 'Kulum Bana övgüde bulundu!' buyurur.

Kul: 'Ceza gününün Mâlikî!' dediği vakit Allâh-u Te'âlâ: 'Kulum Bana tazimde bulundu!'buyurur.

Kul: 'Ancak Sana ibadet ederiz ve yalnız Senden yardım dileriz!' deyince de Allâh-u Te'âlâ: 'İşte bu. Benimle kulum arasındadır. İsteddiği şey kulumundur!' buyurur.

Kul: 'Bizi, gazaba uğrayanların ve dalâlete düşenlerin (yoluna) değil de, kendilerine in'âm etmiş bulunduğun kimselerin o dosdoğru yoluna hidâyet buyur!' dediğinde ise, Allâh-u Te'âlâ: 'İşte bu, kuluma ait (bir talep)tir. İsteddiği şey kulumundur!' buyurur." (Müslim, Salât 11. No: 395, 1/296)

KUR'ÂN I MECÎD
VE
TEFSİRLİ
MEÂL-İ ÂLÎSÎ

Mahmud Ustaosmanoğlu